

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
Internet: <http://www.slglasnik.org>
E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net
slgl.oglasni@blic.net

Четвртак, 2. јул 2009. године
БАЊА ЛУКА
Број 59 Год. XVIII

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Volksbank а.д. Бања Лука
567-162-1000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39

1124

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОМ ПОСЛОВАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о електронском пословању Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет првој сједници, одржаној 11. јуна 2009. године - а Вијеће народа 23. јуна 2009. године потврдило да усвојеним Законом о електронском пословању Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-626/09
25. јуна 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О ЕЛЕКТРОНСКОМ ПОСЛОВАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се пружање услуга информационог друштва, одговорност давалаца услуга информационог друштва, те правила у вези са закључивањем уговора у електронском облику.

Члан 2.

Одредбе овог закона не односе се на заштиту података, област опорезивања, нотарску дјелатност, заступање странака и заштиту њихових интереса пред судовима, те игре на срећу са новчаним улозима.

Члан 3.

Поједини изрази који се користе у овом закону имају следеће значење:

а) податак је информација, порука и документ састављен, послан, примљен, забиљежен, ускладиштен или приказан електронским, оптичким или сличним средством, укључујући, али не ограничавајући се на пренос Интернетом, електронском поштом, телефаксом,

б) информационо друштво је друштво у којем се стварање, дистрибуција, коришћење и управљање информацијама употребом информационо-комуникационих технологија значајна економска, политичка и културолошка активност,

в) услуга информационог друштва је услуга која се уз накнаду пружа електронским путем на појединачан захтјев корисника, а посебно продаја робе и услуга посред-

ством Интернетом, нуђење података на Интернету, рекламирање посредством Интернетом, електронски претраживачи, те могућност тражења података и услуга које се преносе електронском мрежом, посредују у приступу мрежи или похрањују податке корисника,

г) електронски потпис је скуп података у електронском облику који су придружени или су логички повезани са другим подацима у електронском облику, а служе за идентификацију потписника и аутентичности потписаног електронског документа, како је то дефинисано посебним законом,

д) давалац услуга је правно или физичко лице које пружа услуге информационог друштва,

ђ) корисник услуге је свако правно или физичко лице које због професионалних или других циљева користи услуге информационог друштва,

е) уговори у електронском облику су уговори које правна и физичка лица у потпуности или дјелимично склапају, шаљу, примају, раскидају, приступају и приказују електронским путем користећи електронска, оптичка или слична средства, укључујући, али не ограничавајући се на пренос Интернетом,

ж) комерцијално саопштење је саопштење у било којем облику, обликовано да пропагира, директно или индиректно, робу, услуге или углед сваког правног или физичког лица које обавља регистрованоу дјелатност, осим података:

1) који омогућавају директан приступ активностима правног или физичког лица, укључујући сједиште или адресу, назив домена или адресе електронске поште и

2) који се односе на робу, услуге или углед лица, прикупљене на независан начин, посебно ако је то учињено без разматрања финансијских последица,

з) потрошач је свако физичко лице које склапа правни посао на тржишту у сврхе које нису намијењене његовом занимању ни његовој пословној активности или предузетничкој дјелатности, а у складу са одредбама посебног закона.

Члан 4.

(1) Давалац услуга информационог друштва мора у облику и на начин који је непосредно и стално доступан корисницима и надлежним органима републичке управе пружити информације као што су:

а) име и презиме или фирма даваоца услуга;

б) сједиште или адреса даваоца услуга;

в) остали подаци о даваоцу услуга на основу којих корисник може брзо и несметано ступити с њим у везу, укључујући електронску адресу путем које је могуће остварити директан контакт;

г) број судског регистра у који је давалац услуга уписан, те подаци из регистра;

д) појединости о надлежном органу, ако дјелатност даваоца услуга подлијеже надзору;

ђ) посебно регистроване дјелатности или професије:

1) професионална институција код које је давалац услуга регистрован,

2) професионални назив и земља која га је одобрила и

3) упутство о професионалним правилима у земљи у којој се обавља дјелатност и мјесту њихове доступности;

е) порески број ако је давалац услуга обвезник плаћања пореза на додатну вриједност.

(2) Ако давалац услуга информационог друштва приказује цијене услуга, оне морају бити јасно и недвосмислено назначене, а посебно се мора назначити јесу ли у приказане цијене укључени трошкови доставе, остали манипулативни трошкови, порез и други трошкови који на било који начин утичу на приказану цијену.

(3) Свако има могућност да пружа услуге информационог друштва.

(4) За пружање услуга информационог друштва није потребна посебна дозвола, одобрење или концесија.

Члан 5.

Давалац услуга информационог друштва дужан је да осигура да сваки податак из комерцијалног саопштења, који је дијелом или у потпуности услуга информационог друштва, задовољава следеће услове:

а) да је комерцијално саопштење могуће као такво јасно препознати у тренутку када га корисник прими,

б) да је лице у чије је име састављено комерцијално саопштење могуће идентификовати,

в) да сваки промотивни позив за достављање понуде из комерцијалног саопштења, укључујући понусте и поклоне, мора бити јасно идентификован као такав и

г) да услови који се морају испуњавати за достављање понуде из комерцијалног саопштења морају бити лако доступни, те предочени у цијелости.

Члан 6.

Коришћење електронске поште у сврху слања нежељеног комерцијалног саопштења допуштено је само уз претходни пристанак лица којој је таква врста саопштења намијењена.

Члан 7.

(1) Закључивање уговора је могуће електронским путем, односно у електронском облику.

(2) Понуда и прихват понуде могу се дати електронским путем, односно у електронском облику.

(3) Када се електронска порука, односно електронски облик користи као средство при закључивању уговора, таквом уговору се не може оспорити правна ваљаност због чињенице да је састављен у облику електронске поруке, односно у електронском облику.

(4) Одредбе овог закона не односе се на следеће уговоре:

а) уговоре из области породичног права или права наслеђивања,

б) даровне уговоре,

в) уговоре о оптерећењу и отуђењу имовине за које је потребно одобрење надлежних органа који се баве социјалном заштитом,

г) уговоре о преносу права власништва на некретнинама или друге правне послове којима се уређују стварна права на некретнинама, осим уговора о закупу некретнина,

д) друге уговоре за које је посебним законом прописано да се састављају у облику нотарског акта, односно исправе и

ђ) уговоре и исказивање воље јемаца, ако је јемац лице које дјелује изван своје трговачке, пословне или професионалне дјелатности.

Члан 8.

Ако овим законом није другачије одређено, на уговоре закључене електронским путем или у електронском облику примјениваће се одговарајуће одредбе прописа којима се уређују облигациони односи.

Члан 9.

Када се као претпоставка ваљаности и настанка уговора тражи потпис лица, сматраће се да тај услов задовољава електронска порука потписана електронским потписом, у складу са одредбама Закона о електронском потпису Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 59/08).

Члан 10.

(1) Давалац услуга информационог друштва дужан је да кориснику услуга прије закључења уговора о пружању услуга информационог друштва осигура на јасно и разумљиво следеће податке и информације:

а) процедуре које слиједе у поступку закључења уговора,

б) уговорне одредбе,

в) општи услови пословања ако су саставни дио уговора,

г) језици понуђени за закључење уговора и

д) кодекси поступања у складу са којима поступају даваоци услуга и информације о томе како се ти кодекси могу прегледати електронским путем.

(2) Давалац услуга информационог друштва дужан је да кориснику услуга, прије закључења уговора о пружању услуга информационог друштва, осигура техничка средства за препознавање и исправке погрешног уноса података у поруку прије њене предаје или слања.

(3) Уговорне стране које нису потрошачи у међусобним уговорним односима могу уговорити одступање од одредаба из ст. 1. и 2. овог члана.

(4) Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана не примјењују се на уговоре закључене путем електронске поште или њој изједначеног облика индивидуалне комуникације.

Члан 11.

Уговорне одредбе и одредбе општих услова пословања уговора склопљених у електронском облику које склапају даваоци услуга информационог друштва морају бити доступне корисницима услуга на начин да им је омогућено њихово складиштење, поновно коришћење и репродуковање.

Члан 12.

(1) Давалац услуга информационог друштва мора без одгађања електронским путем, посебно електронском поштом, потврдити пријем електронске поруке која садржи понуду или прихват понуде за закључење уговора.

(2) Уговорне стране које нису потрошачи у међусобним уговорним односима могу уговорити одступање од одредбе става 1. овог члана.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се на уговоре закључене посредством електронске поште или њој изједначеног облика индивидуалне комуникације.

Члан 13.

(1) Уговор у електронском облику склопљен је онот тренутка када понуђач прими електронску поруку која садржи изјаву понуђеног да прихвата понуду.

(2) Понуда и прихват, те друге изјаве воље предузете електронским путем, примљене су када им лице коме су упућене може приступити.

(3) Приликом потрошачких уговора није допуштено одступање од примјене одредбе става 2. овог члана.

Члан 14.

(1) Давалац услуга информационог друштва који преноси електронске поруке које му је предао корисник услуга није одговоран за садржај послате поруке и њено упућивање, уколико:

- а) није иницирао пренос,
- б) није извршио избор података или докумената који су предмет преноса,
- в) није изузео или измијенио податке у садржају поруке или документа и
- г) није изабрао корисника преноса.

(2) Пренос порука и пружање приступа порукама из става 1. овог члана мора бити обављено тако да омогућава аутоматско, посредничко и пролазно или привремено похрањивање пренесених порука и у њима садржаних података, те морају бити привремено похрањене само у периоду који је потребан за пренос порука.

Члан 15.

Давалац услуга информационог друштва који податке које је унио корисник саопштава посредством комуникационе мреже није одговоран за аутоматску, посредничку и привремену похрану, која служи само за дјелотворније обликовање преноса података, коју су тражили други корисници, ако:

- а) не мијења податке,
- б) уважава услове за приступ подацима,
- в) поступа у складу са правилима за ажурирање података,
- г) дјелује у складу са допуштеном примјеном технологија за прикупљање података и

д) тренутно уклони или тренутно онемогући приступ подацима које је похранио одмах чим је сазнао да су подаци у старту уклоњени из преноса путем мреже или је онемогућен приступ до њих или је суд или други надлежни орган наредио њихово уклањање или онемогућавање приступа.

Члан 16.

(1) Давалац услуга информационог друштва који похрањује податке пружене од корисника на захтјев корисника није одговоран за садржај похрањеног податка ако:

а) нема сазнања нити је могао да зна о незаконитом дјеловању корисника или садржају података, као и о судским поступцима везаним за накнаду штете која би произлазила из незаконитог дјеловања корисника или садржаја похрањених података и ако није био нити могао бити упознат са чињеницама или околностима из којих би незаконита активност корисника била очигледна и

б) одмах чим је сазнао или постао свјестан да је ријеч о незаконитом дјеловању или податку, уклони или онемогући приступ подацима.

(2) Одредба става 1. овог члана неће се примјенити у случајевима када је корисник услуге лице зависно на било који начин од даваоца услуге.

Члан 17.

Давалац услуга који путем електронског упућивања отвори приступ трећим подацима није одговоран за те информације ако:

а) нема сазнања, нити је могао знати, о незаконитом дјеловању корисника или садржају података у тим информацијама и

б) одмах чим је сазнао или постао свјестан да је ријеч о незаконитом дјеловању или податку, уклони или онемогући приступ подацима.

Члан 18.

(1) Приликом пружања услуге информационог друштва давалац услуга није обавезан да прегледа податке које је похранио, пренио или учинио доступним, односно

испитује околности које би упућивале на незаконито дјеловање корисника.

(2) Давалац услуга информационог друштва мора одмах по сазнању обавијестити надлежни републички орган ако утврди:

- а) постојање основане сумње да коришћењем његове услуге корисник предузима незаконите активности и
- б) постојање основане сумње да је корисник његове услуге пружио недопуштени податак.

(3) Давалац услуга мора на основу одговарајућег судског акта, односно управног акта, предочити све податке на основу којих се може предузети откривање или гоњење починиоца кривичних дјела, односно заштита права трећих лица.

Члан 19.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врше Министарство науке и технологије и Министарство финансија, у складу са овлашћењима утврђеним законом.

(2) Стручни надзор над спровођењем овог закона врши Агенција за информационо друштво Републике Српске.

(3) Ради спровођења управног и стручног надзора, даваоци услуга информационог друштва морају овлашћеним лицима омогућити приступ рачунарској опреми и уређајима, те без одгађања дати на увид или доставити потребне податке и документацију у вези са предметом надзора.

Члан 20.

(1) Корисник услуга, уколико сматра да давалац услуга крши неко његово право, може поднијети тужбу надлежном суду, у складу са законом.

(2) Корисник услуга из става 1. може надлежном суду поднијети захтјев за одређивање привремене мјере у складу са законом који уређује та питања.

Члан 21.

Давалац услуга и прималац услуга за рјешавање међусобних спорова могу уговорити арбитражу, односно медијацију у складу са законом који уређују та питања.

Члан 22.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице давалац услуга информационог друштва ако:

- а) прекрши опште обавезе о информисању (члан 4.),
- б) прекрши обавезу информисања у комерцијалном саопштењу (члан 6.),
- в) прекрши обавезу осигурања доступности података за склапање уговора (члан 10.),

г) супротно члану 11. овог закона, не омогући приступ одредбама уговора и општим условима пословања на начин да их корисник може похранити, поново користити и репродуковати,

д) прекрши обавезе прописане чланом 18. ст. 2. и 3. овог закона и

ђ) онемогући приступ рачунарској опреми и уређајима, те без одгађања да на увид или достави потребне податке и документацију у вези са предметом надзора (члан 19.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ одговорно лице у правном лицу даваоцу услуга информационог друштва.

(3) Ако прекршај из става 1. овог члана почини физичко лице, давалац услуга информационог друштва, казниће се новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 23.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о електронском пословању и електронском потпису Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 36/02).

Члан 24.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-964/09
11. јуна 2009. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.
